

ДЕБЪРСКИ ГЛАСЪ

Органъ на Дебърскитѣ просвѣтителни дружби въ България

Единъ брой 10 ст.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Единъ брой 10 ст.

Годишенъ абонаментъ въ прѣдплата:

За членове на дружбата и клоноветѣ ѱ 5 лева.
За нечленове на дружбата 6 лева.
За странство 8 лева

Урежда

Редационенъ Комитетъ.

Всичко за вѣстника се изпраща до редакцията му
ул. „Екзархъ Иосифъ I“ № 25, III етажъ.

За обявления се плаща: на първа страница по
50 ст. на гармонденъ редъ, на четвърта страница по
20 ст. на гармонденъ редъ.

Дебърска просвѣтителна дружба въ Фердинандъ.

(Писмо).

Научихъ се, че въ Фердинандъ има доста дебрани. Единъ денъ срѣщамъ г. Петъръ Христовъ Чадия отъ с. Лазарополе, синътъ на когото билъ убитъ въ сражението на Дебърската чета прѣзъ 1903 г. при Чафкитѣ и го запитвамъ; дали не може да се основе дебърска дружба въ Фердинандъ по образа на досега основанитѣ въ нѣколко града въ България. Отговорн ми, че това тѣ желали отдавна да направятъ, нѣ нѣмало кой да ги събере и имъ обясни цѣлитѣ на дружбитѣ, както и ползата и значението отъ тѣхъ. Казахъ му, че азъ ще отида въ Фердинандъ и ще имъ обясня всичко това и се условихме, че ще му съобща съ писмо 2—3 дена прѣди да замине за тамъ.

Дѣйствиелно, на 16 априль т. г. азъ отидохъ въ Фердинандъ и намѣрихъ всички дебрани, намиращи се въ града, събрани въ единъ хотелъ. Слѣдъ като имъ изтъгнахъ причинитѣ, които ни каратъ да основаваме Дебърски просвѣтителни дружби и имъ обяснихъ цѣлитѣ на тия дружби, радостно и еднодушно извикаха, че горещо желаятъ да се основе и въ Фердинандъ такава отъ тѣхъ. Понеже не избронватъ повече отъ 20 души и понеже нѣмаше измежду тѣхъ достатъчно грамотни хора, рѣшихме да наименоваме Фердинандска Дебърска просвѣтителна дружба, така: *Софийска Дебърска просвѣтителна дружба — клонъ Фердинандъ*.

Пристъпи се слѣдъ това къмъ изборъ на настоятелство. Избрахме единъ прѣдседателъ, единъ касиеръ и единъ съвѣтникъ, които да се грижатъ за събиране на членски вноски, за разпространение на в. „Дебърски гласъ“ и за свикване членоветѣ отъ Фердинандския клонъ на общи събрания за разглеждане на въпроси, изникнали въ тѣхния клонъ или прѣложени отъ Дебърската просвѣтителна дружба въ София, на която тѣ се считатъ часть, и да дава отчети прѣдъ членоветѣ си за дѣйността на тѣхния клонъ. Прѣдседателътъ на Фердинандския

клонъ да се счита за подпрѣседателъ на Софийската дружба, касиерътъ пъкъ — за помощникъ касиеръ на сѣцата; Фердинандскиятъ клонъ да има право на делегатура въ случай на конгресъ, и важнитѣ рѣшения на настоятелството на Софийската дружба да се съобщаватъ за знание и свидѣние на членоветѣ на Фердинандския клонъ.

На общото събрание присѣдствуваха :

1. Петъръ Христовъ Чадия отъ с. Лазарополе,
2. Китанчо Силиновъ отъ с. Селце (Джупа),
3. Софроний Арсовъ отъ с. Тръсанче,
4. Алекси Блажевъ отъ гр. Дебъръ,
5. Цвятко Ивановъ отъ с. Селце (Джупа),
6. Теофилъ Ивановъ отъ гр. Дебъръ,
7. Насто Сласовъ отъ с. Осой,
8. Никола Ивановъ отъ с. Селце (Джупа),
9. Митре Мирчевъ отъ с. Селце (Джупа),
10. Арсо Кипровъ
11. Блаже Арсовъ отъ с. Тръсанче,
12. Георги Атанасовъ отъ гр. Кратово.

Послѣдниятъ, ако и не дебранецъ, по негово желание, бѣ приетъ за членъ на дружбата.

Неприсѣдствуваха на събранието, нъ утѣлно-нощили своитѣ другари да ги прѣдставяватъ и за пишатъ за членове :

13. Трълко Ставровъ отъ с. Селце (Джупа),
14. Стоянъ Милонъ
15. Найдень Аврамовъ
16. Христо Кузмановъ
17. Стоянъ Томовъ
18. Христо Кузмановъ II
19. Пано Блажевъ
20. Мирчо Митревъ

Настоятелството се състои отъ слѣднитѣ лица: прѣседателъ — Софроний Арсовъ, касиеръ — Цвятко Ивановъ, съѣтникъ — Теофилъ Ивановъ.

Касиера Теофилъ Ивановъ познава прѣседателя на Софийската дружба — прѣзъ врѣме на въстанието прѣзъ 1903 г. сж били въ една чета.

Вѣстинка да се изпраца на слѣднитѣ лица :

1. Петъръ Христовъ Чадия, майсторъ,
2. Китанчо Силиновъ, хлѣбаръ,
3. Софроний Арсовъ, майсторъ,
4. Алекси Блажевъ
5. Насто Сласовъ, бояджия,
6. Никола Ивановъ, хлѣбаръ,
7. Арсо Кипровъ
8. Стоянъ Томовъ
9. Русе С. Кипировъ, обушаръ.

Послѣдниотъ е едно младо момче, род. отъ гр. Дебъръ, малко кедерлия въ лѣвия кракъ, синъ на бѣдни родители; баща му е билъ слѣпъ и умрѣлъ; ималъ само стара майка. Казвамъ иѣков дума повече за това момче поради слѣдното :

Миналата година, къмъ Арахангеловденъ, слѣдъ като сжтало около 20—30 лева пари, заминало си за виляеть. Въ Пиротъ брачата сърби, като узнали, че е българинъ, арестували го, държали го 2—3 дена въ затвора, взели му кръвополното свидѣтелство, нуфуза, тескерето, парницитѣ му и го пуснали на

производитъ судьби. Така останало, нещастното момче рѣшило да се върне назадъ, тръгнало пъша по желѣзничния пътъ и влѣзло въ България, дѣто полицейскитѣ власти ся го прибрали и нахранили.

Както се види отъ списъка, повече дебрани и членове на Фердинандския клубъ ся отъ с. Селце (Джупа), Чернодрински може да се гордѣе — има право. Пращамъ му много здравне.

Берковца, 17 априль 1910 г.
